

GAZDATISZTEK LAPJA

A MAGYAR GAZDATISZTEK ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK
MEZŐGAZDASÁGGAL ÉS ERDÉSZETTEL FOGLALKOZÓK NYUGDIJINTÉZETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELNIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Előfizetési ára :
Egész évre 2 forint.

Szerkeszti: **JESZENSZKY PÁL,**
AZ ORSZÁGOS MAGYAR GAZDASÁGI EGYESÜLET TITKÁRJA, A MAGYAR GAZDATISZTEK
ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK ÉS NYUGDIJINTÉZETÉNEK ÜGYVEZETŐJE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Budapest, IX., Üllői-út, „Köztelek“.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, valamint a Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének és a Mezőgazdasággal és Erdészettel Foglalkozók Nyugdíjintézetének tagjai ingyen kapják.
Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület tagdíja egész évre 10 frt. — A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének tagdíja egész évre 5 frt, gazdasági segédítiszteknek 2 frt 50 kr.

8000 korona a nyugdíjintézet alaptőkéje javára.

A „Mezőgazdasággal és Erdészettel Foglalkozók Nyugdíjintézeté“-nek alapvagyonára ismét egy jelentékeny összeggel gyarapodott *Darányi* Ignác földmívelésügyi miniszter áldozatkészségéből, aki e tényével újból tanujelét adta azon érdeklődésének és jóindulatának, amelylyel a gazdatiszti osztály érdekei iránt viseltetik. A miniszter a következő leiratot intézte egyesületünk elnökségéhez: „Folyó évi július hó 5-én kelt beadványára értesitem az egyesületet, hogy humánus és közhasznú tevékenységét méltányolva, a Mezőgazdasággal és Erdészettel Foglalkozók Nyugdíjintézete alaptőkéjének gyarapítására a folyó évben ismét 8000 K., azaz nyolcezer korona állami segélyt engedélyeztek, mely összeget a budapesti m. kir. állampénztárnál (vámház) egyidejűleg azzal utalványoztam ki, hogy azt az egyesület pénzkezelőjének bélyegköteles, az elnök vagy helyettese által láttamozott s a vezetésem alatt álló minisztérium központi számvétségére által számfejtett nyugtájára, jelen értesítvényem felmutatása ellenében fizesse ki. Budapesten, 1902. évi augusztus 9-én. *Darányi* s. k. A legőszintébb hála és köszönet illeti *Darányi* földmívelésügyi minisztert, aki nagylelkű támogatásával lehetővé tette nyugdíjintézetünk fenntartását s akinek köszönhető, hogy nyugdíjintézetünk ma már teljesen biztos alapon nyugszik.

Egyesületi élet.

A Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete folyó hó 6-án *Máday* Izidor egyesületi alelnök elnöklelte alatt rendes választmányi ülést tartott a Köztelken.

Elnök az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére *Deininger* Imre királyi tanácsos és *Takács* Emil választmányi tagokat kéri fel.

Ügyvezető a napirend előtt bejelenti, hogy a Tolnamegyei gazdatisztek és erdőtiszték jun. hó folyamán gróf Apponyi Gézáné védnöksége alatt Hőgyészen az egyesület javára nyári táncmulatságot rendeztek és annak tiszta jövedelmét: 698 koronát beküldötték az egyesület pénztárába azzal a kikötéssel, hogy ez az összeg a szűkölködő és arra érdemes gazdatisztek özvegyeinek és árváinak még ez évben kiosztassanak. A választmány a tolnamegyei gazdatiszteknek őszinte köszönetének nyilvánítása mellett az ügyvezető jelentését örvendetesen tudomásul veszi.

Az egyesület tagjai sorába a következők kérték felvételüket:

200 korona alapítványi összeggel alapító tagul belépett Engi Elek választmányi tag.

Rendes tagokul: *Bendig* Adolf okl. gt., *Bornemissza* Lajos okl. gt. *Csontos* Ferencz gt., *Gladitsch* Rezső okl. gt., *Gál* Lajos okl. gt., *Klein* Sámuel ispán, *Kuti* Vincze kasznár, *Krémer* Samu gt., *Kotosmácz* Simon gt., *Kollay* József ispán, *Kaufmann* Kálmán gt., *Márton* István gt., *Nerolda* Antal urad. könyvelő, *Posch* Sándor sgt., *Prágay* Lajos sgt., *Radó* Pál

intéző, *Roth* Nándor sgt., *Schönwald* Gyula gt., *Sziklai* Arthur urad. titkár.

A választmány a jelentkezetteket a tagok sorába felvenni rendelte. A taglétszám: 71 alapító, 19 pártoló, 885 rendes, összesen 975 tag. A választmány *Katona* Pálnak, *Lukovszky* Mihálynak, *László* Bélának és *Molnár* Lászlónak egyenként 50—50 korona, *Kondor* Ferencznek pedig 80 korona segélyt utalványozott.

Ezek után ügyvezető előterjesztést tett a Pozsonyban megtartandó országos gazdatiszti nagygyűlés szervezetről, melyet a választmány beható megvitatás után végleg megállapított s megválasztotta a nagygyűlés tisztikarát.

A nagygyűlés programját mai lapunkban egész terjedelmében közöljük.

Országos gazdatiszti nagygyűlés.

A „Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Egyesülete“ a II-ik mezőgazdasági országos kiállítás alkalmával

1902. évi szeptember hó 13-án d. e. 9 órakor
Pozsonyban a ligeti Arénában

Országos gazdatiszti nagygyűlést

rendez.

A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének elnöksége felkéri a magyar gazdatiszti kar minden tagját, hogy e nagygyűlésen — mely igen fontos kérdésekkel van hivatva foglalkozni — lehetőleg résztvenni szíveskedjék.

A nagygyűlésen a M. G. és E. Országos Egyesületének és az Erdélyrészi gazdatiszti egyesület, valamint a vidéki gazdatiszti körök tagjai tagsági igazolványuk, az egyesületen kívül álló kartársak pedig az egyesületi iroda által kiállítandó igazolvány felmutatása mellett vehetnek részt.

Az egyesületi iroda csak azon kartársak részére állít ki igazolványt, kik szolgálatadójuk útján igazolják, hogy tényleg mint gazdatisztek szolgálnak.

A nagygyűlésen résztvenni óhajtok részére kedvezményes vasúti utazási jegyek fognak kiadani. És pedig a nagygyűlésre utazó kartársak a lakóhelyükhöz legközelebb eső vasúti állomásról Pozsonyig és vissza úgy a személy, mint gyorsvonatokon az I. és II. kocsiosztályban a használt vonatnemnek megfelelő, közvetlen alsóbb osztályú rendes árú egész jeggyel a III. osztályban pedig II. osztályú féljeggyel utazhatnak.

A kedvezményes utazásra jogosító igazolványokat az iroda küldi meg a jelentkezőknek. A jelentkezés alkalmával a felszálló állomás neve az irodával közlendő.

A nagygyűlést társas-ebéd követi. Az ebéden résztvenni szándékozók szíveskedjenek ebbeli szándékukat is az irodánál minél előbb bejelenteni. (Egy teríték ára 3 kor.)

Az országos gazdatiszti nagygyűlés szervezete.

Elnök: *Máday* Izidor miniszteri tanácsos, a M. G. és E. O. Egyesülete alelnöke.

Alelnökök: *Nick* Ede kir. tan., koronaurad. igazgató, a M. G. és E. O. Egyesület alelnöke; *Deák* Ignác urad. intéző, az Erdélyi Gazdatiszti Egyesület alelnöke; *Sipos* Sándor urad. tisztartó, a Hatvanvidéki gazd. kör elnöke; *Wolff* Lajos urad. tisztartó, a Sopronvidéki gazd. kör elnöke.

Főtktár: *Jeszenszky* Pál OMGE.-titkár, egyesületi ügyvezető.

Titkárok: *Éber* Ernő az EGE. s.-titkárja, az Erdélyi Gazdatiszti Egyesület ügyvezetője, *Hajdu* István urad. intéző, a Hatvanvidéki gazd. kör titkárja; *Pivonkay* Béla urad. tisztartó, a Sopronmegyei gazd. kör titkára.

Az Országos gazdatiszti nagygyűlés napirendje.
(1902. szeptember hó 13. d. e. 9 órakor.)

1. Elnöki megnyitó.
2. A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének helyzete és feladatai az 1900. évi XXVII. törvényzikk életbeléptetése után.

Előadó: *Bujanovics* Sándor.

3. A Mezőgazdasággal és erdőszettel foglalkozók nyugdíjintézetének anyagi helyzete.

Előadó: *Kiss* Lajos.

4. Vidéki gazdatiszti körök szervezése.

Előadó: *Christélyi* Béla.

5. Elnöki zárszó.

A nagygyűlés befejezte után közös ebéd, Délután a mezőgazdasági orsz. kiállítás csoportos megtekintése.

Határozati javaslatok.

A nagygyűlés első tárgyról, a „Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének helyzete és feladatai az 1900. évi XXVII. t.-cz. életbeléptetése után“ cím alatt *Bujanovics* Sándor, az egyesület elnöke fog értekezni. Felolvasásában ki fogja fejteni az egyesület álláspontját a nem okleveles gazdatisztek mozgalmával szemben, s rámutatva e mozgalomnak időszerűtlenségére czéltalanságára s magukat a nem okleveles gazdatisztek érdekeit fenyegető káros határozatok következményeire a következő határozati javaslatot terjeszti elő:

„A nagygyűlés meg lévén arról győződve, hogy a „Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete“ úgy az elméleti képzettséggel rendelkező, mint az azzal nem bíró gazdatisztek anyagi és erkölcsi érdekeit mint eddig is, ezután is egyenlő szeretettel s buzgalommal gondozza, a nagygyűlés azon óhajának ad kifejezést, hogy szakadást előidéző irányzatok helyett, a gazdatisztek összesége ezen egyesület szervezetében keresse és találja fel jogos érdekei örét s képviselőjét s a gazdatisztek ezen egyesületbe való belépésük által megerősítvén annak érdekképviseleti súlyát, ily módon tegyék lehetővé, hogy az egyesület a jövőben is élénk figyelemmel kísérve az 1900. XXVII. t. cz. életbe léptetése s végrehajtása következtében megváltozott viszonyokat úgy e törvény végrehajtása, mint minden a gazdatisztek érdeklő egyéb kérdésekben is mindazon kezdeményező lépéseket

megtegye s mindazon intézkedések megtételét javaslatba hozza, melyek a gazdatiszti kar érdekében szükségesnek bizonyulnak, de a melyek megvalósítása csak akkor remélhető, ha a magyar gazdatisztek az egyesület keretében összetartással, együttérzéssel, kartársi jóindulattal, egyesült erővel valamennyien kezét fogva dolgoznak s munkálkodnak, a gazdatiszti kar érdekeinek istápolására.

A nagy. gyűlés második tárgyul „a mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézetének helyzete” van felvéve.

E tárgynak előadója Kiss Lajos a nyugdíjintézet könyvelője lesz, a ki az intézet keletkezése rövid történetének ismertetése után, bemutatja annak szervezetét, nyugdíjbiztosítási módjait, kimutatja díjtételeinek olcsóságát más életbiztosító társaságok díjtételeivel szemben s foglalkozni fog különösen azon új nyugdíjbiztosítási módokkal, melyeket a nyugdíjintézet a most befejezett reorganizáció eredményeként életbeléptetett. Végül ismertetve a nyugdíjintézet vagyonezelését és jelenlegi anyagi helyzetét, a következő határozati javaslatot terjeszti elő:

„A nagygyűlés meggyőződve arról, hogy a mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézetének

a) feltételei valamennyi életbiztosítással foglalkozó intézetek feltételeivel összehasonlítva a legkedvezőbbek és a rokkantság esetére vonatkozó nyugdíjbiztosítás más intézeteknél nem is eszközölhető.

b) Díjtételei a legalacsonyabbak, mert ezek nettó díjtételek, a melyekben az intézet kezelési költségeinek fedezésére semmi sem számíttatik fel.

c) A díjtételek és azok kamatai minden levonás nélkül kizárólag a biztosítottak díjtartalékának gyarapítására fordíthatnak s egy fillér sem használtatik fel az intézet kezelési költségeinek fedezésére.

d) Mindezekon felül a nyugdíjintézet igazgatósága jótékony adományokból még 74.000 koronát meghaladó alapvagyonot is gyűjtött, mely szintén a nyugdíjintézet által elvállalt kötelezettségek biztosításául szolgál; végül

e) A tőkebiztosításnak életbeléptetése által módot nyújt a tagoknak az élet vagy halálesetre szóló biztosítások eszközzésére,

mindezeknél fogva a nagygyűlés a „mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézetét” úgy a gazdatiszteknek, valamint a gazdatisztokról gondoskodni kívánó szolgálatadóknak figyelmébe a legmelegebben ajánlja.

Ohajtja és felelte kívánatosnak tartja, hogy a nyugdíjintézet tagjai számban megfelelően megszorodjanak s így az intézet önállóan és függetlenül fennálhasson.

A harmadik tárgyról a „Vidéki gazdatiszti körök szervezéséről” Christélyi Béla gazdasági intéző fog értekezni. Felolvasásában ki fogja fejteni a gazdatiszti körök alakításának szükségességét, ismertetve azoknak a gazdatiszti kar szellemi és anyagi fejlődésére kiható jótékony befolyását és a következő határozati javaslatot terjeszti elő:

„A magyar gazdatiszteknek 1902 évi szeptember hó 13-án tartott országos nagygyűlése kimondja, hogy a vidéki gazdatiszti körök szervezését áthatva ezeknek a gazdatisztek jövőjére kiható nagyfontosságától, szükségesnek tartja. Ebből folyólag felkéri a Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületét” hogy ezen a már általa oly melegen felkarolt eszmét továbbra is pártolni, az ilyen gazdatiszti körök létesítését támogatni s ezek szervezéséhez szükség szerint szakemberei által részletes utbaigazítást adni sziveskedjék.”

Mosdóra — törülködő.

Lapunk ezidei hetedik számában „Felforgatók” czim alatt tárgyaltuk s jellemeztük azt a mozgalmat, melyet egy erre aligha illetékes és elismert mandátum nélküli végrehajtó-bizottság kezdeményezett az oklevéllel nem bíró gazdatisztársak körében. Jellemeztük e mozgalmat a maga természete és értéke szerint, bemutattuk annak erőszakos eszközeit, bebizonyítottuk, hogy ami a mozgalom kitűzött céljában helyes és elfogadható, az akkörüli torzalkodás, izgatolódás és harzi láрма tárgytalan, mert az az új gazdatiszti törvény talaján és keretében is biztosítva van s bizonyítottuk, hogy ennél fogva a mozgalom főlényege nem egyéb, mint ürügyekbe kapaszkodó felforgatás, a gazdatiszti társadalomba bűnös módon bevett gyujtogató csóva, lázítás a törvényes rend ellen; s a mozgalom indítóinak valóságos képét leleplezve, rámutattunk azon — lólábakra, amelyek eltagadhatlanul bizonyítják, hogy vezérurak nem annyira önzetlen, a közügyek érdekeit élni-halni akaró megváltók, hanem önző, a maguk édes magánérdekeiért minden mást, még testvérharcot is kockáztatni kész férfiak.

Nagyon elevenre talált az a cikkünk. Mert hát nagy a fölháborodás, az elszörnyűdés az említett végrehajtó-bizottságban, mely nem is késett választ adni, egész lepedőnyi nagyságot; amelyről bizony, ahogy egész higgadtan, az ügy iránti teljes érdeklődéssel s illő elfogulatlansággal elolvastuk, legnagyobb sajnálatunkra nem konstatálhatunk mást, mint némely évek gabonaterméséről: tengersok szalma, elszomorítólag kevés szem, de annál több — konkoly.

Tehát ez a válasz nem más, mint egy rengeteg kazal szalma, amelyet azonkívül valami ujjoncz, a kazalrakás technikájával még meg nem ismerkedett munkás villázhatott össze, mert rosszul alapozott, az összefüggés leg-
elemibb kellékeivel sem bír s ennél fogva össze-
dül a legelső szélfulalomra is.

De hát beszéljünk képletek nélkül, hogy ezekkel a tisztelt polemizáló urakkal tisztára megértethessük magunkat.

Bevezetéképen arra vagyunk bátrak őket figyelmeztetni, hogy a polemianak, ha célt érni akar az eszmék tisztázásában, mindenké-
lőtt *tárgyilagossá* kell lennie. Azután nem szabad annak a kérdés lényegét szem elől téveszteni, ellenkezőleg szükséges, hogy az legyen a tengely, mely körül az észjárás forogjon, az érvek és ellenérvek csoportosításában. Végül olyan legyen a vita lebonyolításának utja, hogy annak iránya az „ad rem” legyen, ne pedig a „contra personam”. Mert a személyeskedés is megengedhető ugyan, de csak akkor, ha az szellemes s ötletvillanásai révén a bizonyítás némi elemeivel illusztrálni képes a vita tárgyát.

Az ő „válasz”-uk azonban, kénytelenek vagyunk élénk sajnálatunkra kimondani, az észszerű, okos s ennél fogva győzelemre hivatott polemianak még ezen legelemibb tulajdonságaival, legszükségesebb kellékeivel sem bír. Ami benne érvelés akarna lenni, az csak szó, üres szó s végső eredményében az önmagának való legteljesebb ellentmondás s aztán semmi egyéb, mint a legmérgesebb, a legalantosabb fajtájú személyeskedés a „Felforgatók” czimű cikkely írója ellen; csalánkkal véresre csipkednek, vadócukkal halálra mérgeznék; megfojtának egy kanál vízben s ennél fogva egy egész kanális mocsarat árasztanak ellene.

Persze a harcznak e modorára nem reagálunk; izlésünk és nevelésünk tiltja, hogy a sárral való dobálózás részeseivé váljunk; ez csak utzagerekeknek való. Felreharitjuk tehát a *válasz* szóáradatának hiábavaló szalmáját, s áttérünk a dolog lényegére.

Azt állítja a válasz, hogy a végrehajtó-bizottság s *általól*g létező hivi nem tün-
tetnek s nem agítálnak az okleveles gazdatiszti előjogok ellen, nem agítálnak annak alkotói ellen, hogy ők ellenkezőleg nagy tisztelői Darányi miniszter s a törvény intenczióinak s

hogy ők csak egyedül s kizárólag csak a nem okleveles gazdatisztek existenciális érdekeiért küzdenek, tehát távol van tőlük az osztályharc s testvérgyűlöletre, a visszavonásra való izgatás.

Lássuk csak. A válaszban csakugyan van egy passzus, mely szerint az ő „megindított harcuk nem ezélok mást, mint az átmeneti intézkedésnek, nem erőszakos, jól szerzett jogokat nem sértő módon, törvényhozási uton megállapítását, az ő harcuk nem kél ki a törvény intencziói ellen, azokat helyeseknek, föltétlenül a haladó kor igényeinek megfelelőnek tartja.” Emlékiratuk pedig mézédés hangon beszél s csábító lágyan furulyáz ekként: elismerjük mi is a haladás törvényeinek exigenciáit, mi is nagyon jól tudjuk, hogy a gazdasági tudományok mai előrehaladottsága mellett a gazdasági tudományok vívmányai nem nélkülözhetők; mi is elismerjük, hogy a theoretikus képzettség okszerűleg, a gazdasági termelés módszereinek megfelelőleg értékesítve, gyakorlati képzettség mellett intenzívebb s eredményében gazdaságosabb, mi is helyesnek ismerjük el, hogy a minden irányban modern állami igazgatás kiépítéséhez elengedhetlenül szükséges, hogy a vonatkozó ágnak tisztikara a megfelelő elméleti ismeretekkel, a megfelelő szakbeli általános műveltséggel bírjon.

Ime, mily szépen, bár nagy czikornyákkal dicőitik az oklevelet adó akadémiái tanultság előnyeit s általános szükségét!

Csak az a baj, hogy nem ám ez az ő emlékiratuknak s még inkább a szóban levő válasznak az alaphangja!

Egészen más hang adja meg annak a fő-karakterét, jellemét; — már pedig tudjuk azt, hogy: „C'est le ton, qui fait la musique”, a hang teszi a muzsikát!

Egész irodalmi megnyilatkozásaiknak az az állítás adja meg a szintadó, lényegképző jellegét, hogy a nem okleveles gazdatisztek kenyere kockán forog, mert a gazdatiszti törvény 24. és 25. szakaszai elkönfiskálták azoknak érdemesen megszerzett jogait.

Igaz-e ez? Kereken kimondjuk: nem igaz!

A törvény 25-ik §-a kimondja ugyan, hogy a kötött kategóriájú s a 3000 K. földadójú nagyobb gazdaságokban az ezen törvény életbeléptét követő 5-ik évtől kezdve gazdatisztként csak okleveles gazdatiszt alkalmazható; de e határozat alól a birtokos kívánatára vagy méltánylandó okok alapján a törvényt végrehajtó miniszter kivételt tehet; *kimondja azonban határozottan, hogy „azok a magyar állampolgárok, akik a megálapított minősítéssel nem bírnak ugyan, de az ezen §. első bekezdésében megjelölt időpontban tényleg gazdatiszti teendőket teljesítenek, ugyanazon birtokon vagy ugyanazon birtokosnál tovább is alkalmazhatók.”* Továbbá: „a szakirodalom vagy a gyakorlat terén kitűnt egyéneknek a közigazgatási-bizottság és a gazdasági egyesület, illetőleg mezőgazdasági bizottság meghallgatásával az alaki képesítés hiánya alól a földmívelési miniszter fölmentést adhat.”

Tehát mi az igazság? Hogyan fog alakulni a nem-okleveles gazdatisztek sorsa a törvény életbeléptét követő ötödik év után?

Az az igazság, hogy a *jóvaló*, a *gazdasági teendőiben jártas, ügybuzgó gazdatiszt* megmarad éppen oly helyzetben, mint ahogyan s ahol eddig volt, *előléptethető* a legmagasabb polezokra is, kitűnősége esetén nemcsak a privát nagy gazdaságokban, de a kötött hitbizományos vagy állami birtokokon is, természetesen teljes rátermettségének bizonyítása esetén — azontul ott van a háromezer koronánál kevesebb földadót fizető birtokgazdaságok nagy tömege, amelyeken a nem-okleveles gazdatisztek továbbra is akadály nélkül alkalmazhatók, mert e gazdaságokat a törvény nem vonja be intézkedése körébe. S azontul alkalmazható ama nagy birtokokon oly egyén is, ki csak a szakirodalom terén tűnt ki, a miniszter annak is adhat fölmentést az alaki képesítés hiánya alól.

akarju
cziáit
láthat
zést r
érvén
egész
kivesz
okleve
— a
ságo
vén a
leszne

tisztek
helyét,
nyal
hasznó
fosztan
nak, v
nak is
alatt e
gadózó

E
jük s u
s anna
vizsgál
nem-ok
gazdalk
tudomá
bereine
nak biz
tenciá
intjuk
gassana
végreha
figyják
döben v
hoz való

M
termész
zalmatl
leveles
zsalkodá
ködés,
nyatlása
ményért
vadás
kálása.
hatják-e
lel nem
egyedül
Na
leleplez
korolnak
melldüll
teknek
kénstos
oklevele

Me
hogy ez
hozzájuk
mert tud
szágszer
sunk:kér
bizottság
a többi
vani ga
fültanu
ság szer
sát meg
telni az
illetőleg
másunk
hogy eg
akartak
csatlakoz

Há
törvényt
végzetes
hozásáér
liberális
mágnáso
tek leg
vádolják
tálhat-e

Az igazság továbbá az, hogy — ha le akarjuk vonni a törvény végső konzekvenciáit — maga a törvény teszi illuzoriussá beláthatlan időkre a tisztán tudományos szakképzést nyerteknek, az okleveleseknek kizárólagos érvényesülését, mikor a kisebb gazdaságok egész kategóriáját a törvény érvényessége alól kivesszi, mert ezeken a törvény szerint nem-okleveles tisztek tetszésszerint alkalmazhatók — a törvény érvénye alá eső nagyobb gazdaságokra is a gazdálkodási tudás bizonyítása révén a nem-oklevelesek folyton alkalmazhatók lesznek.

A hazánkban létező nem-okleveles gazdatisztek legnagyobb része kitünően megállja a helyét, ezeknek uraságaik óvakodni fognak bizonyosul a maguk jól felfogott érdekében is ezek hasznos és eredményes működésétől magukat megfosztani. Persze, mint minden hivatalnokai karnak, van az ezen kategóriájú gazdatiszti karnak is *selejte része*; ám ezek existenciája alatt eddig is mindig ingadozó volt a talaj, ingadozó lesz ezután is.

Egy szó tehát, mint száz: újra ismétéljük s utalunk magára, a gazdatiszti törvényre s annak legszigorubb legminuciózusabb megvizsgálására, újra erősítjük, hogy azoknak a nem-okleveles gazdatiszteknek, kik gyakorlati gazdálkodásukkal jóknak, a modern gazdasági tudományok s gazdálkodási mód gyakorlati embeinek, ennél fogva hasznosan alkalmazhatónak bizonyultak, éppen nem kell tartani existenciájukat illetőleg a törvény kihatásától. Óva intjük őket, mint testvér a testvért: ne hallgassanak ennek a magát föltoló, ugynevezett végrehajtó-bizottságnak handabandáira, mert higgyék el, hogy ha van rájuk nézve a jövőben veszély, éppen csak az e handabandához való csatlakozásban rejtőzködhettek az!

Mert mi a mozgalomhoz való csatlakozásnak természetes és elháríthatlan következménye? Bizalmatlanság, mindinkább elhidegülő viszony az okleveles és nem-okleveles gazdatisztek között. Torzalkodás, nemösszhangzó, végül egymást gátló működés, ennek folyományaként a gazdaság hanyatlása, s hozam esőkenése, a rossz eredményért a birtoktulajdonos előtt a kölcsönös vád s végül: a gazdaság tisztikarának purifikálása. S gondolják-e, helyes észszel gondolhatják-e, hogy a purifikáció nem az oklevéllel nem bírók kárára történhetnék meg egyesegyedül.

Nagyon zokon esett a „válasz“ urainak az a leleplezésünk, hogy ők valóságos terrorizmust gyakorolnak a gazdatisztek körében. Tagadják, sőt mellődzsítve dicsekednek vele, hogy a gazdatiszteknek a mozgalomhoz való csatlakozása önkéntes s hogy pláne van hűvek közt több okleveles tagtárs is.

Meglehet, hogy van, de az is bizonyos, hogy ezek terrorizálás folytán szegődhetek csak hozzájuk. Tagadják a terrorizálást? Rosszul teszik, mert tudatosan, tehát rosszhiszeműleg teszik. Országszerte számos helyről van e részben tudomásunk: kérdezzte meg csak az igen tisztelt végrehajtó-bizottság a maga saját tagját, Beck Lajost, hogy a többi között mi történt nem régen is a *hatvani* gazdatiszti összejevetelen. Ő szem- és fültanu volt mindenképpen, kötelessége az igazság szerint való referálás. S ha az ő referálását meghallgatták, merjék még egyszer ismétetni az erőszakos agitációt s terrorizálást illetőleg tagadásukat. Kivált mikor pozitív tudomásunk alapján azt a tény is ide jegyezzük, hogy egy nem okleveles gazdatisztet párbajra akartak kényszeríteni, mert e mozgalomhoz csatlakozni nem akart.

Hát nem bűnös izgatás-e az, midőn a törvényt a nem okleveles gazdatisztekre nézve végzetesnek, létalásónak hirdette annak meghozásáért — a kormánynak s a képviselőházi liberális többségnek hizelegve emlékiratokban a *mágnásokat* (tehát pur et simple: a gazdatisztek legnagyobb részének kenyeres gazdáit) vádolják be ország-világ előtt? Eszesség diktálhat-e ilyet? Bizonyára nem.

Vádolják a törvényt, hogy a nem-oklevelesek fölött egyedül a miniszter diskreczionár jogát, tetszés szerinti szeszélyét teszi urrá, s egyuttal azon kényállításuk bizonyítására, hogy az új törvény szakít a szerzett jogok eddigi elismerésével, a *köztisztviselők minősítéséről* szóló 1883. évi I. törvényekre hivatkoznak, mint amely állításuk szerint sokkal szabadabb elv szerint oldotta meg a nem képesítettékre nézve a kérdést.

Lássuk csak. E törvény 34. §-a azt mondja ki, hogy akik e törvény hatálybeléptekor akár kinevezés, akár választás útján hivatalban voltak, azokra e törvény nem alkalmazható, vagyis a törvény által állásukra előirt kvalifikáció tőlük nem követelhető, s alkalmaztatásukra nézve az *eddigi gyakorlat* az irányadó.

Ebből látjuk, hogy a két törvény elbánása a nem kvalifikáltakkal szemben teljesen azonos, teljesen igazságosságos, teljesen egyöntetű. Mert a nem kvalifikált tisztviselő további alkalmazását, előmenetelét az eddigi gyakorlat szabályozta. S mi volt az? Semmi egyéb, mint a szolgálati minősítési táblázat, a használhatóságnak általi bizonyított mértéke s ennek alapján a kinevezésnél a miniszternek minden kinevezésnél föntartott *bírálati joga*, melyet az említett végrehajtó-bizottság gyanukeltésre célzó melicziával diskreczionár jognak nevez.

A végrehajtó-bizottság egyedüli — de csak látszólagos jogzime az a követelés, hogy a köztisztviselői törvény rendelkezése szerint alakítottassék át a revidélandó törvény a nem kvalifikáltak tekintetében: s ime bebizonyítottuk, hogy a mozgalom indítói ezzel nyitott kaput akarnak betörni, mert hiszen a köztisztviselők minősítéséről szóló 1883-ki törvénynek s az 1901-ki gazdatiszti törvénynek elvei a nem kvalifikáltak gazdatisztekkel szemben nemcsak, hogy teljesen azonosak, sőt éppen az utóbbinak eljárása sokkal lazább, engedékenyebb, mert a 3000 koronánál kevesebb földadót fizető birtokokat továbbra is szó nélkül meghagyja a nem-okleveles gazdatisztek örökös működési terránuma gyanánt.

Tehát a v.-bizottság jelmondata hamis. Teljesen meg vagyunk győződve, hogy a nem okleveles gazdatisztek az igazságot nagyon rövid idő alatt be fogják látni s nem ülnek fel tovább a végrehajtó-bizottságnak, mely előtt kismiska az ő boldogításuk s csak ürügy titkos önző céljaik megvalósítására. Válaszában láthatók azok a lólábak, melyeken titkos tervei sántikálnak önző céljainak elérése felé.

A válasz vehemenshangját természetesen az okozta, hogy ez önző célokat cikkeinkben lelepleztük. Sajnáljuk, hogy kellemetlenkednünk kellett a végrehajtó-bizottság uraival szemben, de ez föltétlen szükséges volt a gazdatiszti kart e lázító izgatás folytán fenyegető szakadásnak meggátlására.

A válasz lényege bizonyítja, hogy igazunk volt. A *„Hazánk“ hitelszövetkezet igazgatója, a bizottság elnöke* s maga beisméri, hogy a *„Hazánk“* pénzén eszközli az agitációt. (Ami csak részben igaz, mert úgy halljuk, tudomása van már arról az illetékes hatóságnak, hogy a nem-okleveles gazdatisztek végrehajtó-bizottsága a gazdatisztek közt az agitáció céljaira törvény által tiltott módon pénzt gyűjt, s pénzek érkeznek is a végrehajtó-bizottság címére Üllői-ut 65. szám alá, s aligha nem meg is üti e kőbe a *Hazánk* igazgatója a bokáját.) De amennyiben igaz, hogy az igazgató a *Hazánk* pénzt is használja a gazdatiszti agitáció céljaira, erre alapszabályilag joga nincs, azért kérdőre vonhatja a hatóság s felelőségre vonhatja az üzletrészes *részvényesek*, s ezek előtt csak úgy igazolhatja az eljárását, ha bebizonyíthatja, hogy e gazdatiszti agitációból a *hitelintézetükre kézzelfogható haszon* remélhető.

Ebből világos tehát, hogy a famózus *„végrehajtó-bizottság“* urelnöke eljárásában nem annyira a nem-okleveles gazdatisztek végrehajtó-bizottságának elnökeként, hanem a *Hazánk*

hitelszövetkezet buzgó igazgatójaként excellál. Nemis rossz eszme. A szegény *„Hazánk“* szövetkezetnek a szétrobbantandó gazdatiszti karból új hatalmas klientelát összemesterkedni, a gazdatisztek egyletének nyugdíjintézetét megbuktatni s ujat fundálni ki a hitelszövetkezet keretében!! Minő kilátások a szövetkezet felvirágzására.

Hiszen a derék igazgató jó intenczióit nem vonjuk kétségbe, megvagyunk győződve, hogy ő szíve szerint jót akar; csak azt allegáljuk, hogy el van fogulva hitelszövetkezte érdekében s ebbeli elfogultsága folytán nem képes megítélni a gazdatiszti testület körében megindított akeziójának éppen erre a testületre nézve elkerülhetlen károságát.

A gazdatiszti karnak kötelessége ezt megítélni a maga jól felfogott érdekében s megvagyunk győződve, hogy e megítélés kártható lesz s ennek folytán a mozgalom ahogyan támadt, úgy el is fog rövidesen mulni. Deuisset pridem.

K. L.

Ugyanezen tárgyban kaptuk a következő cikket:

Felforgatók.

A nem okleveles gazdatisztek országos végrehajtó-bizottsága (legalább így nevezik magukat) az eddigiekből itélve azért alakult, hogy ismét szaporítsa egygyel azon cél- és ok nélküli testületek, vagy ha úgy tetszik bizottságok számát, amelyek elkövetnek minden mást, csak azt nem, amit célul kitűztek maguknak.

Hogy ez így van, legjobban bizonyítja azon 4 nyomtatott oldalra terjedő *„Válasz“*, amelyet egy a stilizálás, mint pedig a fogalmazás legelemből dolgaival tisztában nem levő egyén bocsájtott ki és 2000 példányban küldött széjjel az országban a gazdatiszteknek, a nem-okleveles gazdatisztek orsz. végrehajtó-bizottsága nevében, feleletül azon cikkre, amely *„A felforgatók“* címmel jelent meg ezen lap 7-ik számában.

Szinte hiábavaló és cél nélküli feladat volna az abban felsoroltakra külön-külön reflektálni, de az eszme tisztázásáért utolsó felelet gyanánt mégis szükségesnek tartjuk egyet-mást elmondani.

Mikor dr. Darányi Ignác, a magyar földművelésügy ezen kiváló önzetlenségű minisztere, megalkotta a gazdatiszti törvényt, ezen intencziójában azon nemes cél vezette, hogy mind azoknak, akik szorgalmuk, fáradságuk és tehetőségük révén diplomát szereztek maguknak, olyan előjogokat biztosítson örök időkre, amelyet a diplomás gazdák már réges-régen vártak. Tudvalevő dolog, hogy az összes társadalmi osztályok a foglalkozás különféle rendje és módja szerint mind meg voltak mentve attól, hogy a szakukban diplomát nem nyert emberek nem kontárkodhattak bele és így a régi időkből ismeretes „csodadoktorok“, „pátvarista ügyvédek“ és „talmi tanárok“nak már leáldozott a napok. E szerint tehát az okleveles gazdatisztek is joggal megvárhatták azt, hogy az ő kvalifikációjuk folytán biztosítson nekik a törvény olyan előjogokat, amelyek a jövőben a gazdatiszti téren csakis prakszis, avagy legtöbbször még ennek híján is levő egyéneket nem sorozhatnak ezután egymás mellé egy rangban.

Az okleveles gazdatisztek ezen régóta várt óhaja az 1900. évi XXVII. törvénycikkely életbeléptetésével ment csak teljesedésbe és hogy ezen törvény megalkotásánál milyen nemesen szabadelvű eszmék vezették a minisztert, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a törvény leglényegesebb, 25. §-a csakis azon gazdákat, tehát földbirtokosokat kötelezi az okleveles gazdatisztek alkalmazására, akik legalább 3000 korona állami földadót fizetnek.

Tehát kérdem én, miért e nagy jajgatás, miért e nagy zaj?

Semmiért — ok nélkül — mert hiszen ezután is megélhetnek, éppen úgy, mint ez előtt és hogy mégis 2000 család existenciá-

jának elvesztéséről panaszkodnak, az tisztán rémlátomány és hogy úgy jártak, ennek csakis az az oka, hogy be van kötve a szemük.

Talán csak nem kívánják a földmives- és vinczellériskolát vegzett gazdatisztek, avagy a falusi szatócsból „bérlokké” és „uraságokká” vedlett birtokosok, hogy őket egy rangba sorozzuk az okleveles gazdatisztekkel? Hiszen ehhez nemcsak praxis kell ám! Kell ehhez teoria, még pedig nem is kevés.

És éppen azért, mert ezt legalább is tudják olyan jól a „nem okleveles gazdatisztek” mint én, tehát csodálkozni fognak sokan azon, hogy mi vezeti az ő intenciójukat? Semmi más, mint az, hogy a „Hazánk” hitelszövetkezet által vezetett akciónak felülnek. *Még pedig alaposan!* Az a „Válasz”, amiről előbb említést tettem, csak úgy hemzseg a bosszu és az ellenséges érzélem vágyától! Csak 12 hasábon keresztül támadja fejetetejére állított okoskodással K. L. urat, aki a „Gazdatisztek Lapjában” őszinte véleményt nyilvánított, a fentebb említett hitelszövetkezetről és annak vezetőiről.

Az a bizonyos „Válasz” azt állítja, hogy a „Hazánk” hitelszövetkezet teljesen önzetlenül szolgálja a nem okleveles gazdatisztek mozgalmát és még egy krt sem kért tőlük és ime a következő pillanatban reáczáfol önmagára, mert egy vérvörös czédulára nyomtatott felhívásban mindenkitől csak 5 korona „szervezési költséget” kér, ami a felhívásban említett 1480 esatlakozott gazdatisztet számbavéve csak szerényke 7400 koronát tesz. *Hiszen ez alap-tökének is elég volna t. Hitelszövetkezet!* Én úgy vélem, hogy a szövetkezet „Ezsaú keze” azért nyult bele a „kis játék”-ba, hogy a nem okleveles körében egy kis propagandát csináljon azért, hogy lépjenek ki a „Gazdatisztek Egyesületéből” és külön egyesületet csináljanak. Legalább erre vall az említett „Válasz”-nak azon része, amely számításokkal foglalkozván, konstátál 872 tagot a „Gazdatisztek Egyesületében” a mely — szerinte — legalább 400 tagra fog leolvadni.

Meg vagyok győződve, hogy ez nem fog soha bekövetkezni, dacára, hogy az egész mozgalomnak csakis ez már a nyilvánvaló czélja. Ha semmiből, úgy a fentiekből láthatja minden józan ember, hogy kik a szitói és üszökvetői ennek a czélnélküli mozgalomnak és minden okosan gondolkodó nem okleveles gazdatiszt csak a saját jól felfogott érdekében tesz, ha távol tartja magát ettől a mozgalomtól, amely egy légvárat akar építeni a nem okleveles gazdatisztek koronából, amelyet jobb és neme-sebb célra is lehetne ám fordítani.

Mihók Sándor.

A vidéki gazdatiszti kar szervezése.

A „Gazdatisztek Lapja” — a magyar gazdatisztek ezen szerény, de igen kedves és hasznos lapja mult számában a „gazdatiszti körök” czímen igen figyelemreméltó cikk jelent meg, a mely a magyar gazdatisztek s az ezek iránt érdeklődők figyelmét akarja felhívni a vidéki gazdatiszti körök fontosságára.

Tagadhatatlanul az egész ország gazdatiszti kara hálás lehet a cikkíróknak, hogy szavát felemelte ezen ügy érdekében, a mely tényleg a legmelegebb felkarolásra érdemes, ha azt akarjuk, hogy a gazdatiszti kar is elérje évtizedes vágyait, ha akarja, hogy mint komoly tényezőt ösmerje el az ország egész társadalma, mint oly tényezőjét, a kinek bajaival, óhajaival, kérelmével (nem is szólva: követeléseivel) foglalkozni üdvös, sőt szükséges.

Azok, a kik ezen mozgalmat a kezükbe fogták s irányították; azok, a kik tettel és szóval előbbre vitték ezt a fontos ügyet; azok, akik a vidéki gazdatiszti körök létesítése eszméjét máris felkarolták, — soha el nem évülhető érdemet szereztek a magyar gazdatársas-

dalom előtt, mert hiszen nyilvánvaló, hogy a gazdatiszti kérdés rendezése egyet jelent a gazdaságügy fejlesztésével; aki a gazdatiszti osztályon segíteni óhaj, a birtokos osztály vállaliról vesz le olyan terhet, a melyet kiváltképen annak kell hordoznia, jól tudván, hogy a gazdatiszt megelégedettsége az ő fokozottabb boldogulását jelenti.

Ezen reánk nézve olyan fontos mozgalom élére a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesülete állt már megalakulása első napján s azóta szakadatlanul munkálkodik azon, hogy ezt az annyiszor felvetett kérdést a megoldáshoz közelébb vihesse s az egész ország gazdatisztkara hálával kell hogy tartozzék ezen egyesület vezetőségének, hogy ezen kérdést a maga kérdésének tekinteti s gazdatisztek ügyeit állandóan istápolván, legutóbb a vidéki gazdatiszti körök országsszerte való szervezését tüzte ki czéljául.

Nyilvánvaló dolog ma már, hogy a pozsonyi II. mezőgazdasági kiállítás ideje alatt, szeptember 13-án ez az Anyaezgyesület országos gazdatiszti nagygyűlést rendez Pozsonyban, a melyre az ország minden gazdatiszti hivatalos.

Ezen országos nagygyűlés programja már köztudomású lévén, kitészik abból, hogy annak egyik programpontja éppen a vidéki gazdatiszti kar szervezése s ennek folyamánaképpen a vidéki gazdatiszti körök létesítése leend.

Itt van tehát az alkalom arra, hogy ezen fontos kérdéssel tüzetesen megismerkedjünk, azt megvitassuk s annak kifolyásaként a gazdatiszti körök szervezésének eszméjét az egész vonalon mielőbb megis valósítsuk.

Testvéreim! Szaktársaim! Jöjjetek el az ország minden részéből ezen nagygyűlésre; hallgassátok meg a vezetők szavát; ítéletek felette, szóljatok hozzá, hiszen több agy többet tud és nincs olyan jó, a mi még jobb nem lehetne; — és ha ti is úgy érezték, ha ti is úgy jónak látjátok, ha a ti szíveiteket is úgy átjárja a boldogulás vágya, mint azokét, a kik ez ügyet eddig vezették, ám teljesejék a közös óhaj s a mi eddig lehetetlen volt, most forrjon egygyé az ország gazdatiszti kara, mert csak közös erővel lehet nagy célokat elérni.

A viszontlátásra tehát szeptember 13-án Pozsonyban!! *Christélyi Béla.*

Ertesítés.

Esetleges reklamációk kikerülése végett értesítjük t. olvasóinkat, hogy lapunk ezentul minden hó 15-ike után következő szerdán, tehát szeptember 17-én, október 15-én, november 19-én és december 17-én fog megjelenni.

Szerk.

Betöltendő

egy szakdijnoiki állás Budapest székes-főváros vásárcsarnokainál.

Pályázhatnak, kik 30 évnél fiatalabbak, nőtlenek, testileg ép, erős, egészséges szervezetűek, felsőbb gazdasági tanintézetet, vagy felsőbb kereskedelmi iskolát végeztek. Bélyeges folyamodványukat okmány-másolataikkal együtt benyújthatják budapesti székes-fővárosi vásárcsarnokok igazgatóságánál, Budapest, Fővám-tér 3. I. emelet.

Illetmény 4 (négy) korona napidíj. A ki-nevezett 600 korona tiszti óvadékot tartozik letenni.

Országos gépész-egyesület szakavatott gépészeket minden időben felvesz és elhelyez. Közlönye: „Magyar Gépípar” évi előfizetési ára 8 korona, Budapest, Köztelék.

Kedvezmények egyesületi tagok részére.

1. Politikai napilapok, szakközlönyök, szépirodalmi és élczlapok.

A kedvezményt adó lapokra a „Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének tagjai” kedvezményes áron, az egyesületi iroda útján fizethetnek elő.

Budapest. Képes politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, Sarkantyus-u. 3. Előfizetési ára egy évre 12 frt. Tagjainknak 9 forint, árengedmény 25%

Borászati Lapok. XXX. évfolyam. Szerkeszti Baross Károly. Előfizetési ára egy évre 5 frt, fél év 2 frt 50 kr. Tagjainknak egészévre 4 frt, fél évre 2 frt. 20%

Egyetértés. Polit. napilap. Kiadóhivatal Budapest, IV., Papnövelde-utca 8. 32-ik évfolyam. Előfizetési ára 20 frt helyett, 14 frt, árengedmény 30%

Képes Néplap. Előfizetési ára 1/4 évre 70 kr., 1/2 évre 1 frt 20 kr. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményvel fizethetnek elő a lapra.

Magyar Bazar. Divatlap. Kiadóhivatal Bpest, Kerepesi-ut. Megjelenik havonként 2-szer. Előfizetési ára 1 évre 12 kor., tagjaink kedvezményvel fizethetnek elő a lapra.

Magyar Gazdák Lapja. Gazdasági szaklap. Kiadóhivatal Budapest, V., Aka-

démia-u. Előfizetési ára egy évre 8 forint, tagjainknak 4 frt. árengedm. 50%

Magyar Hírlap. Politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, V., Honvéd-u. 4. Előfizetési ára 14 frt. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményvel fizethetnek elő a lapra.

Pesti Napló. Politikai napilap. Kiadóhivatal Budapest, VI. Teréz-körut 23. Egész évre 14 frt helyett 12 frt, félévre 7 frt helyett 6 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. helyett 3 frt. 14-30%

Politikai Ujdonságok. Előfizetési ára 1/4 évre 1 frt 25 kr. Egyesületünk tagjai irodánk útján 15% kedvezményvel fizethetnek elő a lapra.

Urambátyám. Humorisztikus hetilap. Kiadóhivatal Budapest, IV., Egyetem-u. 4. Előfizetési ára egész évre 8 frt. tagjainknak 6 ft. 25%

Üstökös a legrégibb magyar élczlap. Kiadóhivatal Budapest, Honvéd-utca 4. 41-ik évfolyam. Előfizetési ára egész évre 8 frt helyett 6 frt. 25%

Gyárosok és kereskedők.

Bächer Rudolf. Budapest, VII., Nagymező-utca 68. Ekék és egyéb talajmivelő eszközök, áreng. 10%

Brazay Kálmán. Budapest, IV., Muzeum-körut 23. Fűszer- és gyarmatárak után 2%, só-s-borszesz, 20%

Brüner Testvérek. Budapest, IV., Koronaherceg-utca 3. Lámpák, lámparészek és lámpások, 10%

Calderoni és tsa. Bpest, Váci-utca 30. Optikai tárgyak, szemüvegek, látcsövek, hőmérők 10%

Ditmar R. Budapest, V., Fürdő- és Nádor-utca sarok. Lámpák, lámparészek, lámpások, áreng. 5%

Elsinger M. J. és fia Budapest, V., Thonet-udvar. Vízmentes szövetek, ponyvák, zsákok, kendertömlők, eszköppönyeg és gazdasági sátorok, árengedmény 5%

Dóna Dóme és fia. Budapest, IV., Mária-Valéria-utca. Papír, írószerek, nyomtatványok és följegyzési könyvek raktára, áreng. 5%

Fairbanks mérleg- és gépgyár r. társ. Budapest, Andrassy-u. 14. gazd. gép. tizedes és százados mérlegek 10%

Feldmann és Kádár. Budapest, VI., Teréz-körut 34. Műszaki és gazdasági kellékek, szerszámok, fűrészek és reszelők. Orosz és amerikai henger- és gépolajok, oliva gépolaj, 15%

Freund A. és fia. Budapest, IV., Koronaherceg-utca 3. Nyergek, lószerszámok, bőrdöngők és utitáskák, lópokróczok, istálló- és tisztító szerek, 5%

Fuchs G. Budapest, VII., Károly-körut 1. Gazdasági gépek, tizedes és százados mérlegek, árengedmény 5%

Geitner és Rausch. Budapest, Andrassy-ut 8. Műszaki, gazdasági és szerzés-üzlet. Háztartási és sportcikkék. Malomkögyár. A gazdatiszt urak bevásárlásnál a legmagasabb en-

gedményben részesülnek. Kivánatra külön árajánlattal készségesen szolgálunk.

Groág Lipót fia. Budapest, VI., Váci-körut 43. Uri és női fehérnemű, férfi ingek, gallérok, kézlelők, zsebkendők; fűzők és kötött árúk, stb. áreng. 6%

Glass és Társa. Budapest, IV., Muzeum-körut 5. Uri fehérnemű, vízhatlan esőköpenyek, Jaeger-árúk, árengedmény 5%

Hatschek Emil. Budapest, Andrassy-ut 13. Lát-szerek és norinbergi disz-mutárak, árengedmény 10%

Huzella M. Budapest, Váci-utca 1. Vadászfegyverek- és vadászkelekekből (töltények kivételével) 5%

Kánitz C. és fia. Budapest, Dorottya-utca 10. Papír- és írószerek, nyomtatványok, amerikai író-gépek, árengedmény 10%

Kontur Alajos. Budapest, IV., Lipót-utca 10. Üveg és porcellán készletek és használati edények; képezetek és tábla-üveg raktár, áreng. 10%

Kühne Ede Moson. — Budapest, VI., Váci-körut 57/a. Kizárólag hazai gyártású gazdasági gépek és eszközök gyári árából, 10%

Kirner József. Budapest, IV., Szervita-tér 2. Vadászfegyverek és vadász-kellékek, forgópisztolyok stb.-ből (töltények és egyéb löszerek kivételével) 10%

Kunz József és társa. Budapest, V., Deák-tér 1. Vászón, fehérnemű, szőnyeg és pokrócz árúk 5%

Konta és Kaloszek. Budapest, IV., Kecskeméti-u. 9. Vászón, fehérnemű, női és uri divatcikkék, szövött-árú, árengedmény 5%

Károlyi György. Budapest, V., Dorottya-u. 10. Papír, író és rajzszerek, 10%

Kertész Jenő. Budapest, Kerepesi-ut 8. Dizmű-árúk és uri divatárúk, 10%

Az Orsz. Magyar Gazd. Egyesület tulajdona.

G

MEZ

Elő

Egész

Az Országos
Az Országos Magyar

Országos g

A Magyar

Országos Egyes

sági országos

országos gazda

meg a mezőgaz

deklódése melle

Jelen volt

Loránt, Apáth A

Emil. Bárczy Ba

halter Ignác, B

Beck Lajos. Bőjt

Károly, Christé

Ignác, Debreczy

Zoltán, Fleischer

Antal, Forster

Lajos, Gressler

Lipót, Galgóczy

István, Herbszt M

Sámuel, Horváth

Miklós, Imreh A

Zsigmond, Kovác

Lajos, Kotsis G

Ignác, Kovács G

Lampert Béla, L

Máday Izidor. Mé

Merényi Ferencz

Melcsiczky Gyula,

(ilenczfalvi), Ném

Pivonkay Béla, R

Riedl Antal, Ska

Suba Károly, Sc

Smetanka Ferenc

br. Starnfeld W

Szekér Lajos, Sz

Takács Emil, Tha

Wolff Károly, Vr

Árpád, Vancsó

egyesületi alelő

kimentette.

Máday Izid

tisztek Orsz. Egy

beszéddel nyitott

Tisztelt I

Van szeren

zolni s bejelent

Erdőtisztek Orsz

II. mezőgazdasá

ból a gazdatisztek

el összehívni. Mi

tosabb tárgyát eg

Bujanovics Sand

sága volt szives

fog szerepelni,

megtiszteltetés.

(Éljenzés.) Van

jelenteni, hogy D

miniszter ur Óna

tek iránt mindig

a nagygyűlésre

rást, miniszteri o

volt szives kik

hiszem, hogy k

földmívelésügyi